

(continuare din pag. 2)

Fredona acum melodiile preferate și continua să șteargă cu mopul ducând gunoiul direct în stradă. Erica, nu avea nici o putere să mai spună ceva, era destul de răzvrătit ca să nu audă și te omora cu privirea și cuvintele alese din cântece care parcă erau comandate să transmită ceea ce voia el.

Se întoarse la munca ei. O să apară și Tache, servitorul și responsabilul magazinului în sală și nu numai...

O noua zi se apropia de sfârșit și totul era la fel în afară de prezența poate prea sonoră a lui Iorgo.

- Ai ceva cu mine, spuse el deodată, văd că nu-ți prea plac.

-Nimic, adaugă Erica, doar dacă ai fi mai ordonat în tot ce faci și mai tăcut. Astăzi ne-ai amețit pe toți.

Pe o farfurie așteptau o porție de vinete umplute iar pe un bol cartofi umpluți.

-Uite toate s-au răcit trebuie să duci comanda la masă. Nimeni nu o privise mai urât vreodată. Ochii negrii aruncau scânteii. Ridică farfuriile să plece la masă dar încă mai privea peste umăr urât.

Apărură și patronii pentru masa de seară. Spre toaletă se îndreptau mai multe persoane zgomotoase. Farfuriile din mâna lui Iorgovan, alunecară pe cămașa albă și pe pantalonii făcându-l să înnebunească.

-Numai tu ești de vină, îi spuse Ericăi.

Aceasta privi năucă, neștiind ce să spună.

Iorgo, cu o mână încerca să îndepărteze resturile care ardeau și cu cealaltă îndesa nervos farfuriile în coșul de gunoi.

Totul era un mic spectacol care se repeta, patronul scotea farfuriile iar ospătarul le lua, iar și iar...

Zilele treceau și mintea Ericăi era undeva în România la fetița lăsată cu părinții ei de aproape patru ani. O văzuse de două ori în acest timp și dorul de acasă, de ea și de părinți era din ce în ce mai mare. Se gândea cât de frumos era acasă primăvara, cât îi lipseau lunca cu meri înfloriți, culoarea porumbului crud, iarba verde cu bobite de rouă, florile de podbal și fluturii albi ce zboară prin livezi.

Pășea pe faleza mării, trecând de toate magazinele și ajunse la ultimul ce se ascundea după stâncile abrupte ale muntelui ce sălăsluiește castrul cu 999 de trepte. De aici pe sub stâncă, șerpuiește un drum îngust dar bine întreținut, interzis autovehiculelor ce ocolește muntele până la plaja Arvanitea. Erica era hotărâtă să meargă pe jos tot mai mult, să își pună ordine în minte și în suflet. De altfel era ziua ei liberă astăzi și timpul era superb. Marea albastră se întrecea cu cerul iar pe margine se reflectau stâncile parcă întâlnindu-se, ciocnindu-se cele reale cu cele ce se reflectau în apa mării. Era un zbuluciu continuu, un dans amețitor iar soarele lucra la desăvârșirea spectacolului. Trecu deja prin poarta săpată în stâncă și intră pe plajă. Era stâncoasă plaja, la început, și micuță, strecurată între cei doi munți pe care s-au zidit fortificații pentru a rezista atacurilor turcești.

Erica își întinse prosopul portocaliu pe o piatră și în secunda următoare se debarasă de rochia lungă cu bretele și

alunecă în apa încă rece a mării. Valurile îi mângâiau corpul, îl masau, era așa de bine și relaxant în apă, parcă îi alungau oboseala zilelor de doisprezece și chiar paisprezece ore de muncă.

Înota, se lăsa legănată în voia valurilor, plutind perfect întinsă pe apă, făcu chiar gimnastică în apa sărată care o menținea la suprafață fără aproape nici un efort.

După două ore ieși din apă și comandă un frappe la cantina de pe plajă. Era un tip de treabă cel care servea aici și își permitea să-i ceara cafeaua exact cum și-o dorea.

Două lingurițe de zahăr, una și jumătate de ness bătute bine cu mixerul de cafea, gheață multă în pahar, totul turnat peste gheață apoi adăugându-se puțin lapte.

Mmm, super, gândea Erica pășind desculță pe pietrișul plajei spre prosop. Bău din cafea câteva guri dar gândurile îi stricau planul de a de bucura de mare. În minte reveneau mereu cei doi ochi negri și firea răzvrătită a lui Iorgo, suprapusă cu imaginea blândă și liniștită a lui Ben.

(urmare în nr. 3)

Doris Băsei – Între două patrii

***

Mesagerul de Costești

Nr.29

„Fie ca Nașterea Domnului să vă lumineze sufletele și casa, să aveți parte de sănătate, belșug și fericire! Noul An să vă ajute să descoperiți minunea unei vieți împlinite!

LA MULTI ANI!

***

Primăria ne informează:

Pe 9 decembrie 2017 s-a desfășurat, pe terenul de sport al comunei, gazde fiind Școala Gimnazială Ferigile, Primăria comunei Costești și comunitatea locală, Olimpiada Gimnaziilor la fotbal (băieți), care a închis caravana sportului școlar. La finalul întrecerii, clasamentul s-a prezentat astfel:

Locul 1 – Liceul Tehnologic „Henri Coandă” Râmnicu Vâlcea;

Locul 2 – Școala Gimnazială „Take Ionescu” Râmnicu Vâlcea;

Locul 3 – Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea;

Locul 4 – Școala Gimnazială Ferigile – comuna Costești.

Moderatorul acestui eveniment, inspectorul școlar pentru educație fizică și sport, Claudia Gavrisiu Nițulescu a felicitat elevii participanți și ne-a mulțumit, pe această cale, pentru ajutorul oferit în organizarea și desfășurarea competiției dar și pentru premiarea elevilor câștigători și a profesorilor îndrumători.

Primar -Toma Marius Peștereanu

1 decembrie 1918

Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția ei stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici unui om politic, a nici unui guvern, a nici unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan țâșnit cu putere din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de frunzașii politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit.

(Florin Constantin)

Școala Gimnazială „Ferigile” Costești a organizat, ca în fiecare an, un spectacol deosebit pentru a sărbători această zi atât de importantă pentru istoria noastră.

Montajul de poezie și muzică a pus în lumină cele mai pure și mai nobile sentimente și emoții

umane aducând în memoria celor prezenți o parte de istorie regăsită, parcă, mereu și mereu, peste timp.

Spectacolul a fost regizat și montat de învățător Floricica Mîndreci.

La mulți ani, România!

***

În baza O.G. nr.28, privind Registrul Agricol, înscrierea datelor în acesta se face după cum urmează:

Art.11 – (1) Termenele la care persoanele fizice și juridice au obligația să declare datele pentru înscrierea în registrul agricol sunt următoarele:

a). între 5 ianuarie și ultima zi lucrătoare a lunii februarie, pentru datele anuale privind membrii gospodăriei, terenul aflat în proprietate/folosință, clădirile și mijloacele de transport cu tracțiune animală și mecanică, mașinile, utilajele și instalațiile pentru agricultură și silvicultură, efectivele de animale existente în gospodărie/unitatea cu personalitate juridică la începutul fiecărui an, precum și modificările intervenite în cursul anului precedent în efectivele de animale pe care le dețin, ca urmări a vânzării-

cumpărării, a produșilor obținuți, a morții sau a sacrificării animalelor ori a altor intrări-ieșiri;

b). între 1 și ultima zi lucrătoare a lunii mai, pentru datele privind categoriile de folosință a terenului, suprafețele cultivate, numărul pomilor în anul agricol respectiv;

c). persoanele fizice și juridice au obligația să declare date, pentru a fi înscrise în Registrul Agricol, și în afara termenilor prevăzute la lit. a) și b)., în termen de 30 de zile de la apariția oricărei modificări.

***

Costeștiul, satul meu cu fântâni și povești își poartă izvoarele spre lumea cea mare. Pe lângă minunile naturale de aici, Muzeul Trovanților, Cheile Bistriței și Costeștiului, peștera Grigorie Decapolitul (Lilieilor), Parcul Național Buila-Vânturarița, pe lângă minunile arhitectonice, mănăstirile Arnota și Bistrița, bisericuțele din peșteră, schiturile Grușetu, Grămești, Peri, Păpușa, 44 de Izvoare sunt și minunile-oameni. Oameni care și-au iubit și își iubesc comuna și care, fiecare în

felul său, ridică numele acestei comune.

Alexia Maria Măgureanu este născută aici, în Costești. A crescut printre voci și cântece pentru că bunica, educator în Horezu, Maria Albăstroiu, fratele bunicii, preotul Ion Marin i-au transmis din talentul lor muzical. Peste timp, ajutată de părinții ei, Lorena și Mihai Măgureanu și de profesoara Claudia Clavac, a șlefuit acest talent.

În această vară a obținut într-un concurs organizat la București locul 1. A fost felicitată de Ozana Barabancea care făcea parte din juriu ceea ce, credem noi, spune mult despre puterea interpretativă a Alexiei.

Surpriza cea mare a fost invitația pe care a primit-o, în urma acestui rezultat, în Turcia la Festivalul de muzică pentru copii și tineret „Shining Star”, organizat la Istanbul.

Pe 7 decembrie au plecat spre Istanbul. Au fost primiți de primarul orașului care a stat de vorbă cu fiecare delegație în parte.

Au fost prezenți 39 de concurenți din nouă țări printre care Lituania, Franța, Rusia, Malta, Ucraina și bineînțeles Turcia.

Festivalul s-a desfășurat în perioada 13-17 decembrie 2017.

Repetițiile și concursul au avut loc la Opera din Istanbul.

Bakırköy rengarenk

Alexia s-a întors în țară cu un frumos premiu, locul al III-lea și cu amintiri de neșters pentru că au avut parte de o primire frumoasă, de cazare în centrul istoric, de excursii, toate acestea organizate de Primăria din Istanbul. Pe lângă vizitele făcute în locuri de poveste, palatul Topkapî, palatul Dolmabahce au primit cadou și o croazieră pe Bosfor.

Și asta nu a fost totul pentru că experiența acestui concurs, prietenii pe care și i-a făcut și serile în care au cântat împreună, tineri din toate țările participante vor rămâne amintiri de neșters în sufletul Alexiei, o fetiță gingașă ca o floare de cais.

***

Între două Patrii (continuare)

Între timp apărură și Dana, fata cealaltă care era la salate și salută grăbit surprinsă de prezența neașteptată a patronilor.

S-au așezat la masă și au vorbit cam o jumătate de oră, apoi și-au dat mâna și patronii au salutat adăugând:

-Ne întorcem pentru masa de prânz.

Bine! Poftă la cafea, adaugă Erica.

Bărbatul înainta spre bucătărie strigând bucuros:

-De astăzi suntem colegi, numele meu este Iorgo, pe tine am aflat cum te cheamă. Patronii ți-au spus numele de zeci de ori și îmi spuneau să te întreb orice. Stai liniștită o să te întreb. Dar tu cine ești? Și ochii îi alunecară spre fata cu chip de chinezoaică.

-Dana, spuse ea, vrei tiropită că oricum mai târziu primești cafea.

-Aaa, avem tupeu, spuse Iorgo căutând cu privirea ceva.

Parcă înțelegând, Erica îi arătă locul unde țineau ustensilele pentru menaj și acesta alese direct mopul. Îl muie în apa folosită cu o zi înainte dar nearuncată și începu să șteargă pardoseala vopsită ce părea de o sută de ani.

-Aici trebuie să-ți faci treaba bine, mai întâi măhuri, spuse ea. Fără să o ia în seamă, cu o mișcare rapidă, acesta se îndreptă spre locul plin de cd-uri și la răsfoi grăbit apoi scoase din buzunar un stik și îl atașă la combină.

(continuare în pag.4)

Ea și mama ei, Lorena s-au întors în România cu amintirea unor locuri minunate dar și cu imaginea unui popor vesel și primitiv, păstrător de tradiții și mare iubitor de muzică și mai ales dans, dans pe care l-au putut și ele admira, în serile frumoase petrecute împreună dar și în piețele Istanbulului unde comercianții se adunau și dansau pe orice ritm care îi atrăgea.

Bibliotecar,

Mihaela-Silvia Marinescu

Foto - Lorena Măgureanu, arhiva personală

Ca în fiecare an Moș Crăciun vine la Școala Gimnazială „Ferigile” încărcat cu daruri pentru copii.

Elevii școlii, îndrumați de învățătorii: Floricica Mîndreci, Maria Borăscu, Elena Drăghicescu, Ionela Istocescu și Amelia Stănescu l-au primit cu un spectacol deosebit. S-au întâlnit pe scena Sălii de Sport „Ionela Târlea” colindători, dansatori și recitatori care au adus lumină și zâmbet pe chipurile spectatorilor prezenți.

